

УДК 551.24(523.34:523.43)

АСТРОПЛАНЕТАРНІ ПРОЕКЦІЇ У ФОРМОУТВОРЕННІ ОБВАЛОВАНИХ МІСЯЧНИХ ПОСЕЛЕНЬ

Автор – А. А. Апанасенко¹, студ. гр. АРХ-21-2мн

Наукові керівники – канд. арх., доц. В. В. Воробйов², ст. викл. О. С. Шило³

¹annitaopanasenko@gmail.com, ²vivavo151151@gmail.com,

³olgashilo2016@gmail.com

Придніпровська державна академія будівництва та архітектури

Облік фрактально-морфологічних астропроекцій як один із підходів до формоутворення поселень на Місяці (як, втім, і на інших планетах), має високий потенціал результативності місії колоністів, відправлених на поверхню нашого природного супутника.

Це зумовлено сутністю людського організму, який стосовно завдань освоєння інших планет може розглядатися з різних позицій, одна з яких – його тіло наповнене розчином електроліту. Він реагує на ділянки шкали електромагнітного діапазону за своїм. І передає свою реакцію на психофізіологію. Це означає, що є діапазони шкали, які для конкретної людини можуть бути як біопозитивними, так і негативними, небезпечними.

Це пов'язано з низкою важливих структурно-морфологічних властивостей Всесвіту, які можна описати наступними тезами.

1. Космос і світ на поверхні будь-якої планети – сітчасто-фрактальний. Форми видимих і зримих процесів транслують себе поверхню кожної планети за принципом повтору своїх форм різних масштабних рівнях.

2. На кожній планеті морфологічна конфігурація астропроекцій своя.

3. На Місяці вона обумовлена проекціями гексагональної структури Великої Сітки Всесвіту, а також чотирма основними рукавами галактики; чотирма точками на орбіті Землі під час руху навколо Сонця; синусоїдальними рухами орбіт планет; а також ряд інших структурних проявів орбітальних впливів об'єктів у просторі Галактики.

4. Через невідворотність закону сітчастоподібної фрактальності фізичного світу на поверхні Місяця всі морфологічні процеси підкоряються прив'язці до проекції фракталів гексагональної сітки Всесвіту.

5. З цієї ж причини кожен узел сітки автоматично обурює навколо себе простір, що утворює тут листову по вертикалі структуру, в якій кожен вузол і відповідну поверхню обвалованого місячного поселення є морфологічний фрактал однієї з астропроекцій.

6. Будь-яка геометрична форма обвалованого поселення на поверхні Місяця має виявити собою кожен із таких шарів. Оскільки астропроекції конфігураційно різняться, кожен поверх поселення теж матиме деякі відмінності від поверхів, що нижче йдуть. Або, що теж буває, виникає принцип подібності форм поверхів у плані, але не обсягом.

7. Загалом фрактальні астропроекції утворюють форми з центрально-осьовою симетрією на основі вертикальної осі обертання. При чому вони завжди симетричні щодо поверхні Місяця по вертикальній осі: енергоінформаційна частина має ту ж геометрію, але дзеркально відображена вниз, під фізично виражену форму, що існує над реголітом.

8. Силкові зв'язки між вузлами сітки мають свою схему поляризації простору. У ній немає принципу «розетки, або квітки», але є принцип поляризації простору, на основі ефекту «тремтливої струни», що народжує шари синусоїдальних обрисів праворуч і ліворуч від цієї струни. Вони й створюють форми поселення як симетричні щодо лінії між вузлами фракталу гексагональної космічної сітки, спроектованої на поверхню Місяця.

9. У структурі секторів і верств будівництва поселення на Місяці кожен сектор (і градус кола всередині сектора), а також кожен шар вздовж «струни», мають відповідну частоту енергоінформаційних хвиль, яка резонує із зоною кори головного мозку людини, що відповідає за вид діяльності, який виконується на цій частоті.

Рис. 1. Приклад використання астропланетарних проекцій фрактального типу для формоутворення об'єктів на Землі. Такий підхід до структури та містобудування був на всіх континентах Землі: об'єкт астропроекцій – галактика з квазаром у центрі

10. Експлікація видів діяльності в багатопелюстовій системі поселення в кожному вузла своя в залежності від його ієрархічного статусу в структурі безлічі сіток. Разом з тим, є і загальні принципи та правила наповнення простору поселення функціями екіпажу колоністів. Спільність полягає в тому, що кожен сектор простору щодо меридіана в поселенні з центрально-осьовою симетрією, або симетрією вібрації «ситруни» між вузлами жорстко детерміновано і ніколи не змінюється. У зв'язку з цим домінуватимуть гексагонально-сітчастоподібні, інтерференційно-

мандорлоподібні варіанти формоутворення, а також формоцтворення у вигляді дев'ятивузлової ортопалеткі мандали.

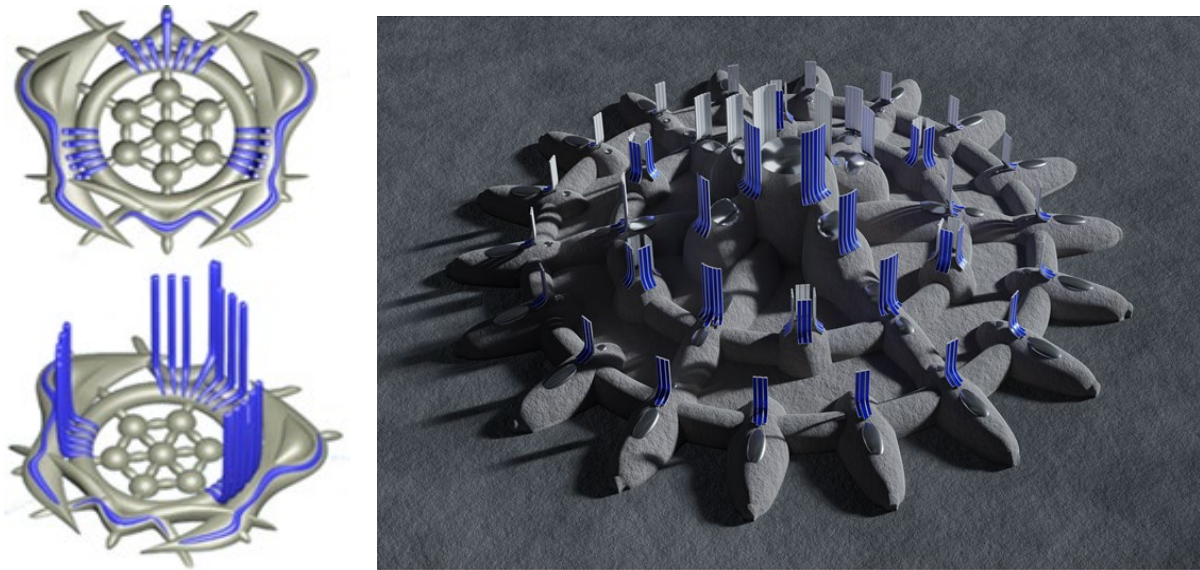

Рис. 2 (ліворуч). Об'ємно-просторове формоутворення обвалованого місячного поселення, розробленого в рамках принципів антенуючого проектування, в основі якого – ідея морфологічної відповідності осередкам Сітки Світобудови за низкою ключових ознак. Гексагон у центрі кільця-мандали фракталізується з формами-фулеренами. Архітектори: к. ар., доц. Воробйов В. В., Шило О. С., за участю Апанасенко А. А., кафедра архітектурного проектування та містобудування ПДАБА, 2022 р.
(праворуч). Об'ємно-просторове формоутворення обвалованого місячного поселення на основі «єажерки» накладених одна на одну планетарних астропроєкцій. Магістерський дипломний проект Рубана І. Керівник – к. арх., доц. Воробйов В. В., кафедра архітектурного проектування та містобудування ПДАБА, 2022 р.

Висновок: астропланетарні проєкції сіток космічного простору виявляють геометрію обвалованого місячного поселення. Морфологічний малюнок обурення простору навколо вузлів та центрів осередків уточнює цю геометрію. Орбітальні астропроєкції об'єктів ближнього космосу наповнюють поселення всіма потрібними деталями. Такий підхід до формоутворення зберігається у пам'яті ДНК людини і завжди проявляється у творчості дітей до трьох-чотирьох років.

Список використаних джерел

1. Воробйов В. В., Шило О. С. Тераформування Місяця і Марса : базові принципи. *Український журнал будівництва та архітектури*. № 4 (004). 2021. С. 24–35.
2. Воробйов В. В., Шило О. С. Типологія підходів до архітектурної організації місячних поселень. *Український журнал будівництва та архітектури*. № 5 (005). 2021. С. 15–33.